U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **J. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 1. 2015, č. j. MPSV-UM/678/15/4S-JMK a č. j. MPSV-UM/667/15/4S-JMK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 12. 2015, č. j. 22 A 30/2015 – 13,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým bylo odmítnuto jeho podání ze dne 10. 5. 2015, kterým brojil proti v záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaného.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), i povinnost být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí v případě, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení právního zástupce z řad advokátů.

[3] Nejvyšší správní soud ho vyzval k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů, což stěžovatel učinil. Usnesením ze dne 11. 2. 2016, č. j. 9 Ads 298/2015 – 23, kasační soud rozhodl tak, že se žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti zamítá; stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání a dále ho vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení doplnil kasační stížnost o stížní důvody a petit.

[4] Přípisem ze dne 2. 3. 2016, odeslaným dne 3. 3. 2016, tedy v den uplynutí lhůty, stěžovatel požádal o prodloužení lhůt, stanovených mu v usnesení ze dne 11. 2. 2016, ze zdravotních důvodů, které dle přiložené lékařské zprávy měly výhledově trvat do konce března 2016.

[5] Usnesením ze dne 16. 3. 2016, č. j. 9 Ads 298/2015 – 29, soud rozhodl o prodloužení lhůty stanovené k předložení plné moci udělené advokátovi do 8. 4. 2016 a lhůtu k doplnění kasační stížnosti prodloužil o jeden měsíc, tj. do 25. 4. 2016.

[6] Stěžovatel přípisem ze dne 7. 4. 2016 opětovně požádal o prodloužení stanovených lhůt. Tuto žádost odůvodnil toliko poukázáním na zdravotní důvody s poukazem na doložené lékařské potvrzení s tím, že další doplní, což však do dnešního dne neučinil.

[7] Kasační soud seznal, že stěžovatel měl k zajištění právního zastoupení dostatečně dlouhou dobu a nedoložil, že mu v jeho zajištění bránily závažné důvody. Usnesení o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce mu bylo doručeno dne 25. 2. 2016, tedy přibližně před měsícem a půl. Následná žádost o prodloužení lhůty a doložené lékařské potvrzení byly na hraně určitosti a podány k poštovní přepravě v den uplynutí stanovené lhůty. Z potvrzení vyplývalo, že stěžovatelův stav neumožňuje úřední jednání a obdobnou činnost.

[8] V usnesení o prodloužení lhůt ze dne 16. 3. 2016, soud uvedl, že volba advokáta stěžovateli umožňuje vyhnout se úřednímu jednání osobně, neboť mu dává možnost věc konzultovat s jím zvoleným advokátem, ke kterému může mít plnou důvěru a který jej následně v úředním jednání zastoupí. Soud mu tak dal jasně najevo, že je schopen si zastoupení advokátem zajistit a pouze mu prodloužením lhůty vyšel vstříc. Stěžovatel proto musel počítat s tím, že ze stejného důvodu mu lhůta již znovu prodloužena nebude.

[9] Ačkoliv byl dle lékařské zprávy předpoklad, že se jeho zdravotní stav zlepší do konce března, stěžovatel vyčkával na sepsání žádosti o prodloužení lhůty až do 7. 4. 2016, tedy do dne předcházejícího o jediný den stanovené lhůtě. Žádost o prodloužení lhůty odůvodnil pouze odkazem na doložené lékařské potvrzení, nicméně to hovořilo o předpokladu zdravotních komplikací do konce března a navíc, jak již bylo uvedeno shora, z něj rozhodně nevyplývá, že by si nebyl schopen sehnat advokáta, navíc v poměrně jednoduché věci týkající se posouzení včasnosti podané žaloby.

[10] Smyslem lhůty je v obecné rovině časové omezení stavu nejistoty v právních vztazích a urychlení procesu rozhodování. K tomu rozhodně neslouží opakované, neodůvodněné, nedoložené a na poslední chvíli podávané žádosti o její prodloužení. Není tedy smyslem opakovaně zamítat případné žádosti o prodloužení lhůty. S ohledem na uvedené okolnosti proto soud již samostatně o prodloužení lhůty nerozhodoval.

[11] Nejvyšší správní soud dal usnesením ze dne 11. 2. 2016 stěžovateli možnost podmínku plynoucí z § 105 odst. 2 s. ř. s. naplnit a usnesením ze dne 16. 3. 2016 mu ji o více nežli měsíc prodloužil. Toho však stěžovatel nevyužil, ve stanovené lhůtě nedoložil, že by sám měl předepsané právnické vzdělání a nepředložil ani plnou moc advokátovi, který by ho v řízení o kasační stížnosti mohl zastupovat. Soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení.

[12] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto

tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu